

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetel weg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070-275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

22e jaargang nr. 17

=====
16 december 1977

= > > = = = = = = = = = =
=
= S T E R A V O N D =
=
= = = = = = = = = =

Goeden avond, vrienden.

Het is Steravond. Met andere woorden: de avond, waarop wij tesamen komen om te trachten de krachten, die aanwezig zijn, zowel uw krachten als de krachten uit de geest, samen te voegen.

Langdurige en volledige inleidingen zijn zo langzaam-aan overbodig geworden.

U kent het allemaal al en weet :hier wordt zo dadelijk ingestraald, er worden krachten uitgezonden en daarnaast zal geprobeerd worden ook uzelf bepaalde krachten toe te zenden.

Het karakter van deze avond wordt voor een deel bepaald door de kosmische situatie, waarbij - zoals sommigen onder u waarschijnlijk reeds weten - wij ons bevinden aan de grens van een fantastisch scherp en verblindend en toch gelijk tijdig krachtenvoedend wit licht.

Aan de grens. Dit betekent, dat wij deze kracht niet zonder meer en zonder enig bezwaar zullen kunnen manifesteren. Wij zullen rekening moeten houden met de " rode " invloed, die op het ogenblik nog sterk aanwezig is.

Dit rood betekent in feite oproer, onzekerheid, tegenslagen en mislukkingen ook soms, maar in vele andere gevallen ook meer dan normale emotionaliteit.

Deze emotie kunnen wij gebruiken. Wat vanavond gebeurt, heeft geen enkele redelijke achtergrond. Alles wat gezegd wordt is eigenlijk bijkomstig. Het gaat om gevoelens, om krachten, die u niet kent, of waarvan u ten hoogste een vaag idee hebt.

Dit alles bijeen zullen wij trachten zo juist mogelijk te richten.

Nu zijn er verschillende dingen, die op het ogenblik erg noodzakelijk zijn. Daaraan zal ik nu allereerst enkele woorden gaan wijden.

Het is erg belangrijk, dat de spanningen, die op velerlei terrein in deze dagen zijn ontstaan, langzaam maar zeker af vloeien.

Wanneer wij, van de Witte Broederschap, dit niet zou gelukken, is er een groot gevaar voor veel onnodig geweld.

Ook deze avond zal er tendele aan gewijd worden dit geweld zoveel mogelijk te voorkomen.

In de tweede plaats hebben wij te maken in deze dagen met een vorm van eigenzinnigheid, die men met politieke termen mogelijk polarisatie noemen zal, maar die in feite bestaat uit een verblind zijn t.a.v. anderen.

Er is niets belangrijker dan het wederkerig begrip en ook het onderlinge contact tussen mensen. Hieraan zal een deel van onze kracht mede gewijd zijn.

Er zijn een aantal mensen, ook hier in deze omgeving, die energie nodig hebben, omdat zij anders hun eigen positiviteit in het leven tijdelijk dreigen te verliezen.

Ook daaraan zal deze avond mede gewijd zijn. Want de kracht, waarmede wij werken, is de kracht van de Allerhoogste.

De celebrant heeft deze maal gekozen voor een zeer simpel ritueel, waarbij echter wel sprake is van een klassieke vorm, bestaande uit aanroeping, oproeping en uiteindelijk in de plaats van de bezwering van een uitzenden van kracht.

Hierbij zullen zoveel mogelijk alle vreemde namen, en wat dies meer zij terzijde worden geschoven. Anders komt u onder de indruk van het ritueel en vergeet u mogelijk, dat u deel bent van de kracht.

Het geheel van ons pogen en streven moet aangepast zijn aan de mogelijkheden, waarover wij, zowel in het medium als in alle verdere omstandigheden beschikken.

Dit houdt in, dat wij zullen proberen zo efficiënt mogelijk te werken. Toch blijft enige inleiding noodzakelijk. Deze inleiding wordt zo dadelijk gegeven en heeft vooral betrekking op het opbouwen van de juiste sfeer. Het is een poging om u door velerlei middelen, waaronder suggestieve, deel te doen hebben in alles, wat zich ook rond u manifesteert.

Helderzienden zouden er goed aan doen zo nu en dan ook eens een blik te wagen in een andere richting dan de spreker. Er zullen naar ik meen nogal wat lichtverschijnselen te zien zijn. Wij hopen zelfs enkele meer spectaculaire resultaten te boeken, zij het, dat dezen niet voor allen gelijklijk kenbaar kunnen worden. Wat ons spijt.

Wanneer wij allen te samen zijn, vormen wij de Orde der Verdraagzamen. Wij leven in een wereld, waarin de verdraagzaamheid helaas maar al te vaak teloor gaat. Dan moeten wij dus proberen te putten uit de hoogste bronnen van kracht, die er voor ons maar te vinden zijn.

Wij kunnen alleen niet voldoende tot standbrengen.

Want de problemen en spanningen, waarmede de wereld te worstelen heeft, zijn zeer velen en zij zijn ook geestelijk gezien, te groot om door een betrekkelijk kleine groep met sukses bestreden te kunnen worden.

Wij hebben gelukkig de mogelijkheid gevonden om hierbij het geheel van de Witte Broederschap in te schakelen. Wat betekent, dat op het ogenblik, zowel in de geest als in bepaalde stoffelijke centra, een gelijksoortig pogen plaats zal vinden. Een zelfde streven dus als hier en nu onder ons.

Wij hopen, dat de invloeden, in zeer korte tijd optredende, de mensen zullen kunnen helpen om tot een heroriëntering te komen - wat sterk noodzakelijk is. En wel t.a.v. zichzelf, de hogere krachten en zelfs t.a.v. eigen stoffelijke verhoudingen.

Let wel: de kosmos is niet geschapen voor leed, maar voor ontwikkeling. U leeft niet op aarde om, door dit tranendal heengaande, de hemel te verdienen.

U leeft op aarde om in uzelve het besef, het licht, de kracht en het geluk te verzamelen, waardoor u de hemel overal, waar u zich bevindt, zult kunnen beleven.

Want daar, waar God beleefd wordt, is de hemel.

Wij zijn hier niet bijeen om een vaag en godsdienstig ritueel te volvoeren. Ook wanneer het er soms even op mag gelijken .

Wat wij trachten te bereiken is een ons invoegen in een kosmische stroom van krachten en gebeurtenissen. Wij willen dit trachten te doen in een volledige aanvaarding van alles, wat hieruit voort kan komen.

Wij kunnen niet volledig bepalen, wat wel en wat niet het resultaat zal zijn van een spel van krachten, waarbij hogere waarden dan die, welke wij nog geheel kunnen beseffen en overzien een rol spelen.

Maar wij weten, dat het geheel lichtend en positief is. Wij weten, dat de kracht, die de kosmos voortbrengt, in zich een aanvaarding draagt voor elk schepsel, elk wezen, tot het kleinste stofje in het stoffelijke helal toe en tot de geringste flakkering van bewustzijn in alle geestelijke werelden.

Op een avond als deze beroepen wij ons op die aanvaarding, op die liefde.

Het is de liefde, een eenheid, de harmonie van de kosmos, waarop wij ons beroepen, opdat wij deel kunnen worden van een groter geheel en wij met onze krachten - gering als dezen op zich mogelijk zijn - mee zullen kunnen werken in een groot en kosmisch pogen.

Wanneer wij dan denken aan onze eigen wereld, aan onze eigen beperkte doeleinden, dan zal ons dit hierbij naar ik meen niet euvel geduid worden.

Wij kunnen immers slechts ten goede streven in alles, wat wij nu in de wereld, die wij op het ogenblik de onze noemen, als goed beseffen.

Wat er meer gebeurt, wat er meer is, weten wij niet. Maar het geheel is lichtend en daarom zal het goed zijn.

Misschien zou ik nu volledigheidshalve nog opmerkingen moeten maken over alles, wat er met voorwerpen kan gebeuren, die worden ingestraald etc. Wanneer u dit niet weet, vraag het dan aan de anderen. Zij zullen het u waarschijnlijk voldoende duidelijk uit kunnen leggen.

Weet u het ondanks dit nog niet voldoende, sla dan voorgaande steravonden na. In de verslagen treft u in het kader van de inleiding steeds weer een uiteenzetting over dit punt.

Maar een voortdurende herhaling wordt vermoeiend en dit zoveel te meer, omdat zij voor ons werken niet essentieel is.

De essentie van ons samenzijn is een kracht, een licht, waaruit wij, naar wij hopen, zelf kracht en vreugde zullen mogen meenemen, maar waardoor wij gelijktijdig ook die vreugde, dat licht, die kracht zullen kunnen uitstralen in het geheel van de ons bekende werelden.

Wij zullen zelfs in de stof proberen onze krachten zover mogelijk te laten reiken, opdat wij er ook daar in sla-gen krachten te geven, waar die nodig zijn, vreugde te geven of te troosten, waar leed is. Dit is het enige, wat werkelijk belangrijk is.

Ik kan u natuurlijk - en mogelijk wordt ook dit van mij enigszins verwacht, in zeer dichtelijke termen gaan vertellen, wat zich zoal rond u opbouwt. Maar zover het ons in de geest betreft, is dit snel gezegd.

Zelfs een duizendvoud van het hier aanwezige aantal mensen is een te geringe schatting voor het aantal van degenen uit de geest, die zich rond u gegroepeerd hebben.

Wat de rangorde betreft: Er zijn er onder hen, die ik slechts aarzelend durf aanschouwen, er zijn er bij die ik ken als beginners, als het geestelijke voetvolk van de orde.

Elke fase tussen deze uitersten is wel vertegenwoordigd. Geestelijk is elk contact en is elke harmonie zonder meer haalbaar, zover ik dit kan overzien.

U ziet boven u alleen maar een laag plafond. In werkelijkheid staat hier op het ogenblik een soort geestelijke kathedraal.

Er is een koepel opgebouwd uit geestelijke krachten, die heel wat hoger rijkt dan b.v. de dom van de Sint Pieter, neemt u dit maar van mij aan.

En wanneer ik u verder dan nog kan vertellen, dat al deze entiteiten reeds nu bezig zijn krachten te vergaren, zich bezig houden met het samenroepen in en vanuit zichzelf van de harmonie, de eenheid, die de meest belangrijke factor vormt in ons streven van vandaag, zo kunt u, indien u dit persé wilt, er zelf wel een verdere voorstelling bij maken.

U krijgt zo dadelijk een inleider te horen. Iemand die in een andere, waarschijnlijk meer emotionele, en zeker meer suggestieve taal dan de mijne gaat proberen de spanningen te coördineren met de krachten en spanningen, die voor een deel ook reeds nu in u ontstaan, werkingen, die op een juiste en harmonische wijze samen moeten komen op het ogenblik,

dat de celebrant zijn werk doet.

Het is goed, dat dit wordt gedaan. Maar zelfs dit lijkt mij soms overbodig. Wanneer je als mens het goede wilt, wanneer je voor een ogenblik wilt vergeten, wie en wat je bent en alleen maar in jezelf nog zegt: liefde, kracht en harmonie is al, wat ik nog wil zijn, wat is er dan nog meer van node?

Denkt niet, dat u hier als toeschouwers bent. Zeker, u krijgt meer kracht terug, dan er tijdelijk even van u geleend zal worden. U behoeft zich dus daarover geen zorgen te maken.

Maar het is ook uw kracht, uw denken, uw wezen, zoals hier in de stof tegenwoordig of tegenwoordig in de geest, wat in dit alles een belangrijke rol speelt.

Er zijn rond u vele overgeganen, die u nog in de stof gekend hebt. Ook zij willen alles vergeten, zelfs wat zij op uw wereld eens zijn geweest, of wat zij in contact met u mogelijk betekenen en betekenden, opdat de eenheid, de harmonie waar moge worden.

Dit is het enige, wat telt, het enige, wat men in het kader van ons werken van u kan vergen. Wanneer dit er is, is praten verder overbodig.

Ik ben niet degene, die daarover te beslissen heeft. Ik ben uiteindelijk degene, die u hier welkom mag heten. Iets wat ik hierbij en van harte doe.

Ik ben ook degene, die u moet zeggen, wat het programma zo ongeveer moet zijn.

Ik dacht, dat dit u reeds duidelijk was. O, wat wij voor een ritueel krijgen? Ik zeide u reeds, dat dit zeer eenvoudig zal zijn. De basis ervan is ten dele christelijk, ten dele magisch.

Degene, die celebreert, is deze maal niet in de eerste plaats een lid van de ODV, maar een werkend lid van de Witte Broederschap.

De reden voor dit laatste is mogelijk gelegen in de mogelijkheid van een juister coördineren van ons werken met dat van andere groepen. Geheel zeker daarvan ben ik echter niet.

De voorgeschiedenis van deze celebrant is voor u niet van belang. Voor u en ons is alleen in dit verband van belang, wat er bereikt zal kunnen worden.

Het is daarom, dat ik, mij nu terug trekkende uit dit medium, maar zeker niet uit het gezelschap het woord ga overdragen aan degene, die de verdere inleiding voor u zal houden en zal proberen het juiste ogenblik te bepalen, waarop de celebrant kan overnemen en ons werken voltooid kan worden.

Moge onze kracht uitgaan tot achter de sterren. Moge het licht en de kracht, waarvan wij deel worden, deze aarde beroeren en van haar strijdigheden bevrijden.

Moge ons werk ook kracht, licht, geluk en vreugde betekenen, zowel in datgene, wat wij uitzenden, als in datgene, wat wijzelf beleven en van dit geheel behouden.

Dit is mijn wens voor u en voor ons allen. Een wens, die ik zo dadelijk niet meer op een voor u verstaanbare wijze spreken kan en die ik daarom reeds nu, voor ik het kontakt met u middels dit medium moet verbreken, voor u zowel als voor mijzelve heb geformuleerd.

Het woord is nu aan de inleider, die de voorbereidende taak op zich heeft genomen.

-0-0-0-0-0-

Tja....

Dit is nog de juiste tijd voor het dropje en zo, ook voor het even kuchen, de neus die nog gesnoten moet worden en dergelijke. Ik herinner u daaraan later nog wel even. Want een mens is maar een mens, niet waar?

Zelfs een geest in een verkouden medium kan de behoefte gevoelen om even de luchtwegen te reinigen, dus wie weet, wat er op dat terrein nog komt.

Laat ons het maar rustig aan doen. Luister liever even: U bent hier, omdat u zich verbonden voelt met ons.

U bent ook hier, omdat u hoopt op licht, besef, op verandering.

Dat is er allemaal als mogelijkheid. Eigenlijk is er zelfs nog veel meer, want de mogelijkheden, waarover wij zo dadelijk te samen kunnen beschikken, zijn feitelijk oneindig.

Wat er van waar wordt gemaakt, zal voor een groot deel aan onszelf liggen. Maar niet alleen aan onszelf zonder meer.

Er zijn aan onze kant autoriteiten, zo goed als bij u. Het is misschien, sprekende vanuit een stoffelijk standpunt, onder hen op dit ogenblik o.m. te zien: Een joods hoge priester, die samen staat met een meneer Ali, die eens een van de belangrijkste opvolgers van de profeet is geweest.

Even terzijde van hen zweeft een licht, dat duidelijk maakt, dat ook Jezus van Nazareth een band met dit gezelschap niet schuwt.

Verder hebben wij nog een sortering van meer indische figuren, waaronder enkele boedda's en bodhisvatha's. Ik zie zelfs een kontaklijn van een meester, die in deze periode met uw wereld weer heel sterk verbonden is.

Zo bezien is het aanwezige gezelschap dus werkelijk wel voornaam genoeg om te verwachten, dat er het een en ander kan gebeuren.

Ik kan mij nu echt voorstellen, dat u nu denkt: Het is erg mooi, wat je daar allemaal zegt, maar ik wilde toch wel, dat ik het zelf kon zien. Want zo is een mens nu eenmaal.

De meest menselijke apostel heette Thomas, weet u dat nog? Want die hoopte van alles, maar wilde, voor hij aannam, wat men hem vertelde, toch wel eerst even zelf zien, of het wel echt was. En dat neemt niemand hem kwalijk.

Het is misschien beter zonder dergelijke bewijzen te aanvaarden, zeker. Maar toch kan ik mij heel goed indenken, dat u, die hier deel gaat nemen aan ons werken, bij uzelf zegt:

Ik zal mee doen, maar mijn oordeel wil ik nog wel even opschorten, tot ik resultaten heb gezien.

Nu ja, waarom zoudt u niet? U krijgt natuurlijk geen garantie, dat begrijpt u.

Aan de andere kant: waar zoveel o e krachten aanwezig zijn, waar een zo groot aantal entiteiten van zeer verschillende groepen aanwezig is, kan het haast niet anders, of er moet toch wel iets gebeuren.

Wat? Ik heb een flauw idee, dat er nogal wat gaat gebeuren, dat wel. Maar ik kan het u niet alles voor gaan spellen. Het is evengoed mogelijk, dat iemand opeens genezen is, als dat iemand opeens 'n innerlijk gevoel ervaart, waardoor hem een vorm van verlichting of inwijding mogelijk wordt gemaakt.

Maar ja, alles is mogelijk. Het is zelfs mogelijk, dat u alleen maar naar huis gaat met een zo sterke geladenheid, een zo sterk gevoel, dat u opeens veel vredelievender blijkt te zijn tegenover uw medemensen.

Die zeggen dan: dat zij u niet meer terugkennen, maar u meent, dat er niets bijzonders aan de hand is en hebt eerder het gevoel, dat opeens alle anderen gek geworden zijn.

Wat in feite normaal is. Maar ja, dit doet niet ter zake. Ik moet u voorbereiden. Maar hoe kun je iemand nu voorbereiden voor een dergelijke gebeurtenis.

Mij komt het even vreemd over, als wanneer iemand mij zou zeggen: bereid de mensen even voor op de lente.... Want je kunt de mensen dan 100 keren vertellen, dat het vande lente is, maar wanneer het weer niet meewerkt, zien zij dat toch niet zitten.

En al zegt een ieder, dat het nog geen lente is, dat het feitelijk nog winter is, wanneer je bloesems ziet, dan weet je diep in jezelf, dat het nu toch werkelijk lente is. Voor uw beleven tellen de feiten minder. dan een soort innerlijk weten.

En innerlijk weten speelt bij ons vanavond een heel grote rol. Laat mij het zo zeggen:

Wanneer je nu eens alle kleuren, die maar denkbaar zijn, bij elkaar zou nemen en daarvan een groot tapijt zou weven. om op dit tapijt dan de meest kostbare lamp te zetten, die je je maar voor kunt stellen. In die lamp leg je dan een kleine zon, die voortdurend straalt.

U heeft dan een ongeveer beeld, van hetgene wij tot nu toe hier hebben opgebouwd. Mogelijk klinkt dit voor u krankzinnig. Maar ja, weet u, u bent maar een enkel pluusje in dit tapijt, meer niet.

Je kunt niet verwachten, dat een enkel pluusje uit een heel tapijt toch zal weten, wat die lamp betekent. Nu ja, eigenlijk is het niet zo erg. Het is al voldoende te weten, dat je voor een ogenblik weer een pluusje bent.

Voel je maar weer eens even lekker luchting en licht. Dat is ook al heel wat waard, nietwaar?

Maar stel, dat je dit alles zou kunnen zien en begrijpen. Dan zou je konstateren, dat boven de lamp en boven

dat licht iets onthuld wordt.

De pluisjes kunnen het niet goed zien en de lamp maakt het wel kenbaar, maar kent het niet. Mogelijk is tussen al die pluizen en nopjes maar één enkel deeltje, waardoor dit vreemde beseft kan worden. Voor de rest lijkt het alles meer vaag en bijkomstig.

Dit speelt zich op dit ogenblik af. Het onbekende opent zich. Het licht van al die geesten bij elkaar maakt iets kenbaar. Er is geen vorm en er is geen kleur. Het is eerder een soort tinteling, een fonkeling. Je kunt het geen naam geven. Het is misschien een soort geestelijke ademtocht.

Let wel: dit gebeurt nu en u zit er bij. Of u er iets van bemerkt of niet, ja, of u het zelf wilt of niet, u bent hier en daardoor bent u betrokken bij dit geheel.

De kracht heeft zich hier rond u opgebouwd en het is zelfs denkbaar, dat enkele van uw bovenburen opeens denken: wat voel ik mij nu opeens eigenaardig. Wat niet zo erg is.

Wanneer die mensen het meer bewust willen meemaken, kunnen zij hier beneden komen, nietwaar? En als zij dit niet wensen, mogen zij in eigen omgeving even vaag doen. Ook goed.

Daar heeft de vrije wil verder niet veel mee te maken: de kracht is hier en de koepel van entiteiten en bouwt zich steeds verder op. Ik zie haar zelfs op dit ogenblik het gebied, wat zij doordeseemt, uitbreiden.

En in het centrum van deze kracht bevindt u zich nu. Daar zit u. Niet al te gemakkelijk als ik zo hier en daar eens kijk, maar het gaat dan toch wel.

Wij moeten gaan proberen in het geheel nu ook wat meer bewust mee te spelen. Maar hoe kun je nu geestelijk goed mee spelen, wanneer je je lichamelijk niet gemakkelijk gevoelt?

Moet u nog even kuchen, snuiten, gaan verzitten? Rek u nog maar even, zet dat ene been nog even anders.

Zo. Zit u nu lekker? Helemaal relaxed, zo met het gevoel van "wat kan ons nog gebeuren, wij zitten onder een geestelijk afdakje?"

Wij zijn op het ogenblik a.h.w. gevangen en beschermd tegelijk in deze kracht, in deze geestelijke omkoepeling, er kan nu niets gebeuren. Wij zijn beveiligd in een harmonie, die wij zelf maar voor een klein deeltje aan kunnen voelen. Maar wij horen er bij.

U voelt iets en wilt weten, wat u daar nu mee aan moet? Niets, lieve mensen. Lekker zitten en relaxen. Ontspan je, maak het je gezellig. Lach maar eens een beetje. Zit er niet verkrampt en verbeter bij met een gezicht van "nu moet het gaan gebeuren." Ontspan je en zeg tot jezelf: wanneer er behoefte is, kan er wat mij betreft nu wel eens iets gebeuren.

Zo moet je er bij zitten. Rond je zijn al die krachten uit de geest bezig. Wanneer je wat gevoelig bent, voel je de spanningen zich opbouwen. Er zit spanning hier in de zaal.

Goed. Laat je er maar door omhullen en ontspan je. Voel je luxueus verpakt, als was de zaal een dure doos met bonbons.

Aan de andere kant denkt u natuurlijk: wanneer er zo iets groots gaat gebeuren, wil ik er toch ook wel deel aan hebben. Dan is het mij toch niet voldoende om alleen maar lekker te zitten.

Wat u daarvoor dan moet doen? Tja. Denken is eigenlijk hierbij niet zo belangrijk. Er wordt zo ontzettend veel gedacht in de wereld. Soms denken mensen zo lang, dat er helemaal niets gebeurt.

Dus denken wij op het ogenblik maar liever niet te veel. O, u kunt mogelijk denken "wat voor een gek hebben zij ons nu als inleider gestuurd, of iets dergelijks!" Dat mag. Dat hoort er eigenlijk bij.

Maar voor de rest : blijf gewoon. Laat al die zware gedachten nu maar eens een keer uitwasemen. Die heb je niet nodig en laat al die zorgjes nu maar even vervluchtigen. Die hebt u voorlopig niet nodig. En zaken als hoelang het nog zal duren enz. moet u ook maar vergeten. Dat is allemaal overbodig.

En terwijl u denkt, dat dit alles maar een vreemde voorbereiding is, voelt u toch, dat ergens in u iets prikkelt. Laat dat nu groeien. Laat dit maar in je groeien en van je middenrif uit opgloeien tot het geheel door je heen schijnt te tintelen. Laat het maar komen.

En als je nog denkt, denk dan: Ik beleef dit niet alleen, ik ben hier niet alleen. En als je niet denkt, zoveel te beter.

U bent hier niet alleen, zeker niet. Kijk eens even daar. Tussen haakjes, de groeten van Ruud en van ehh... Bilderbeek? Ja, Bilderbeek. Want zij staan met andere overgegangene leden hier vlak bij en de twee genoemden hebben zelfs een echt bestuursplaatsje gekregen, vlak bij het podium. Belangrijk is het niet natuurlijk, maar ja, men stelt het op prijs en enige egards moet je toch wel hebben t.a.v. de oude gebruiken.

Het spijt mij, anderen, maar ik ga verder geen namen meer noemen, anders wordt het een soort programma van "drie draait op verzoek door de nacht" of iets dergelijks. Maar zover het u aangaat: zij zijn er. En voor velen onder u zijn er bij deze groep hier bekenden.

Geloof dit nu maar. En wanneer je even je gedachten weg laat vloeien en er is iemand voor u bij, dan voelt u dat nog ook.

En wat ons allemaal betreft: op het ogenblik moeten wij nog niet veel meer doen dan alle kracht en licht van ons uit laten gaan. Laat het maar uitwaaiëren tot het een soort filigrainwerk van kracht wordt, vol van krachten uitgaande van alle geesten en alle mensen.

Laat het eenvoudig gaan, opdat de stralingen van de vele persoonlijkheden door elkaar kruipen, zoals wortels van planten plegen te doen, tot het geheel een enkele, vaste massa schijnt te worden.

Zo maken wij een enkele vaste massa van energie en

laten alleen nog een opening naar boven, naar de plaats, waar al die hoge jongens zitten en waar nu dat bijna onuitstaanbaar sterke licht vandaan komt.

Dat licht mag tot ons doordringen en verder hebben wij er niets mee te doen. Mogelijk voelen wij het. Goed, maar verder hebben wij daar niets mee te maken. Wij zijn nu verbonden met alles, wat wij kunnen bereiken, alles, waar wij bewust mee verbonden kunnen zijn.

Wij nemen hier het contact op met iedereen, die harmonisch kan zijn met ons. Schrik niet, dat was alleen Theodotus maar. Die heeft op het ogenblik een soort portiersfunctie aangenomen. Wat je mogelijk niet zou verwachten van een van de leiders van onze Orde, maar het is toch heus waar.

Probeer nu aan te voelen, hoe alles, wat hier aanwezig is, tot de hoogste geesten toe, verbonden is met u. Want het wordt nu werkelijk tijd om ernstig aan het werk te gaan.

Voelt een ieder zich nog steeds relaxed? Goed. Op het ogenblik begint de laatste opbouw. Wij ook. Want die celebrant zo dadelijk moet toch iets goeds hebben om mee te werken, nietwaar?

O, de geest alleen kan het mogelijk ook wel opbrengen, maar om het nu geheel en alleen aan de geest over te laten, komt uw eer als mens toch wel wat te na. Of niet?

Een mens kan ook geestelijke krachten opbrengen. Een mens kan ook uitstralen. Een mens kan zich ook voorstellen, dat hij geheel deel is geworden van het licht, dat hier hangt, van dat geestelijke licht. Vooruit dan maar.

Voelen nu, dat je één bent met het licht. Meer niet. Voel dat je verbonden bent met alles, wat hier rond ons is. Geen krampen, maar gewoon opgaan in het geheel. Je kracht uitwasemen als een ademtocht, die je als vanzelf van je uit laat gaan.

Al die geestelijke ademingen bijeen worden licht. Het wordt lichter, lichter, steeds lichter. Rond ons ontstaat kracht, steeds meer, steeds sterker.

Juist. Dat hebben wij nodig: licht en kracht. Het geloof ook in de goedheid en de zinrijkheid van de kosmos en van het leven. Dat hebben wij nu werkelijk nodig.

Aanvoelen, dat alles goed is, zoals het is, ook al begrijpen wij het niet. Aanvoelen, dat er iets is, zo groot, zo sterk, dat het de werkelijkheid kan veranderen, wanneer het dit maar wil, dat is van belang.

Probeer te voelen: hier is een kracht, zo sterk, dat zij de werkelijkheid ook nu nog kan veranderen. Probeer je kracht daarmee samen te voegen, zodat er altijd meer kracht komt, altijd weer sterker.

Voel, hoe de geest haar krachten nu ook mede uitstort over u. Denk niet. Voel aan. Voel aan, wat er gebeurt, voel aan, wat zich alles hier opbouwt. Voel aan, hoe hier een kap van helder licht gebouwd wordt, die ver over u uitgaat in de wereld.

Voel aan, hoe hier een levende kracht aanwezig is, steeds sterker, steeds vollediger.

Wij willen geen kwaad. Wij willen geen haat, geen onrust. Wij willen licht beleven, wij willen licht zijn.

Wij willen deel zijn van Gods lichtende kracht en werkelijkheid. Dat is alles. En dat brengen wij tesamen op. Dit bouwen wij nog steeds sterker op.

Dat bouwen wij nu allen op, wij, die hier werkzaam zijn, van de allerhoogsten tot de nog aan de materie gebondenen.

Dit maken wij waar. Wij maken het wonder van de eenheid waar, de eenheid, die niet persoonlijk is, maar die is leven en licht.

Wij maken het wonder waar van de zelferkenning, waarin het ik toch weer zichzelf verliezen leert in het hogere, in het volmaakt lichte.

Doe dit nu. Laat die gevoelens maar in u opwellen. Vergeet dan beetje ergernis nu maar. Het is heus geen verloren avond. Haal adem in deze sfeer van dit licht. Laat het in je doordringen en straal het uit.

Zo bouwen wij de kracht op, die nu al bijna sterk genoeg is. Zo bouwen wij, allen gevende, allen deelhebbende aan al, wat gebeuren gaat.

Zeker, de celebrant zal de woorden zeggen, hij zal de gebaren maken. Hij zal de krachten richten en bepalen. Maar wij zijn deel van die kracht. Wij!

Door de genade Gods, door de kracht van de geest, door de inwijding uit de sferen, door de eenheid met de grote broederschap zijn wij deel daarvan .

Wij zijn die kracht. Wij zijn dat licht. Wij zijn deze alternatieve werkelijkheid, die meer doet om een keerpunt mogelijk te maken dan alle vormillusions van de aarde. Wij!

Wij zijn deel van God. Hou dat vast. Want ik ga u nu verlaten. Blijf u deel voelen van dit geheel. Wanneer u kuchen wilt, doe het, want dat is verder niet belangrijk. Maar erger je niet aan de ander. Indien deze kuchen wil, laat hem, haar. Ook dezen zijn deel van het licht, van God, van ons.

Maar wanneer de celebrant komt, of u nu hoesten moet of niet, of u nodig verzitten moet, of rustig zitten kunt zonder u te verroeren. denk: Ik ben deel van dit licht. Ik wil deel zijn van deze kracht. Voel: ik wil deel zijn van God, van Diens licht, van Diens werken.

Wees dan een met ons allen in de geest en ons werk zal een groots en lichtend werk zijn hier, op de grens van de openbaringen uit het witte licht.

Naar ik meen is nu het juiste ogenblik gekomen om mijn plaats vrij te maken voor de celebrant. En deze zeker niet zo geringe broeder van de Broederschap zal richten en sturen, wat wij allen te samen uit de oneindigheid aan krachten proberen te puren.

-0-0-0-0-0-

.....

Gezegend zij de kracht, die met ons is....

Laat ons een ogenblik ons verheffen tot Hem, die leven geeft en hen, die leven in het hoogste licht.

Hoor mij Ia, hoor mij, Adonai, hoor mij, ongenoemde. tot u verheffen wij onze geest. Tot u roepen wij uit onze wereld: Zend ons uw licht. Zend ons uw kracht. Geef ons het vermogen één te zijn met Uw werkelijkheid...

Laten de wetten der materie opgeheven zijn. Laten de beperkingen van de geest opgeheven zijn. Maak de kracht vrij...

Meer ... Maak vrij.... In naam van de Christos, in Naam van de Voortbrenger, in naam van het arcanum en het verborgen zegel: Maak de kracht vrij. Laat zij zich manifesteren hier, vrij van alle wetten buiten die van de Schepper.

Verenigt U met ons, gij, lichtenden, gij, verkondigers, verenigt u met ons, gij, dragers van het lichtende wapen. Verenigt U met ons, gij, boden van het Licht. Verenigt U met ons, gij, bewoners van de sferen. Verenigt u met ons, gij allen, die gelooft in het licht, opdat het werk, dat wij volvoeren juist worde volbracht In de naam van de Vader, van de Zoon en van de Bewustzijngevende Kracht, die het al omvaamt.

Hoor mij, o Heer..... Heer, uw vrede wordt niet gekend. Heer, uw waarheid wordt niet gekend ... Laat deze kracht de bode zijn over deze wereld van Uw vreugdige en lichtende Waarheid.....

Laat dit de vrede zijn voor hen, die van goeden wille zijn. Laat dit het oordeel zijn voor hen, die niet van goeden wille zijn, zodat zij niet kunnen schaden, wat goed is volgens Uw wil, o Heer..... Volgens uw recht..... Bovenal vanuit Uw Liefde

Geef uw licht. Uw licht... licht ... Geef uw vreugde, uw harmonie ... O God, geef

Dat de vreugde uitga over deze wereld. Dat de harmonie van de Eeuwige hersteld worde, dat gij allen deelachtig moogt zijn aan de verlichting en de kracht, aan de harmonie en aan het leven Ook gij

Dat er genezing moge zijn voor hen, die lijden. Bevestigd zij de kracht Gods, opdat er genezing moge zijn.

Bevestigd zij de kracht der harmonie Gods, opdat het lijden moge verdwijnen en de harmonie alom herontstaat....

Moge het wonder van dit licht in U zijn bevestigd door de dagen

Leen mij nogmaals uw kracht, opdat de gebuiken vervuld worden..... In dit al... zij bevestigd de kracht, die wij gewekt hebben op deze avond. Van hieruit strale de herinnering, opdat gij deze kracht en deze harmonie kunt hervinden.....

..... Heer Jezus, geeft Gij het uwe Bevrijd hen, die in duisternis zijn. Breng uw licht aan hen, die in schaduw leven en laat de kracht van God in hen herboren worden volgens het werk, dat wij verricht hebben

Gij anderen.... in de Naam van Y.H.V.H ... Schenk dezen kracht, opdat voltooid zij dit werk.....

Wat gegeven kan worden, is gegeven....

De banden met licht, die gelegd konden worden, zijn gelegd.

Behoudt het licht, dat u gegeven is, opdat gij licht moogt zijn, tot de dagen van het duister voorbij zijn...

God zij met U op uw wegen. Het licht zij met U, waar uw geest ook vertoeven moge.....

De harmonie omhulle u in de dagen, die komen.....

Dit is gedaan. Dit is bevestigd. Dit werk is volbracht...
Vrede zij met U .

. -0-0-0-0-0-

n.b.

Daar het onmogelijk is gebaren enz. weer te geven, werden dezen aangeduid door een halve regel extra spatie en daar, waar zij tijdens gesproken woord voorkwamen door een aantal punten, meer punten, naarmate meer gebaren gemaakt werden.

Als maatstaf hiervoor werd het door de microfoon opgenomen ritselen van de kleding v.h. medium gebruikt.

.....

T.U.A.

Om het medium te sparen werden enkele extra vrije dagen gegeven.

Als gevolg hiervan vinden op de vrijdagen 23 en 30 december geen bijeenkomsten plaats. De Stem kan dan dus ook niet verschijnen.

Ook alle andere bijeenkomsten in de periode van 19 december 1977 tot 2 januari 1978 vervallen.

Gelieve hiermede rekening te houden.

red.

-0-0-0-0-0-

d.d. 9 december 1977

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the integrity of the financial system and for the ability to detect and prevent fraud. The text notes that without reliable records, it would be difficult to track the flow of funds and identify any irregularities.

2. The second part of the document focuses on the role of internal controls. It states that a robust system of internal controls is necessary to ensure that all transactions are properly authorized, recorded, and reviewed. This includes the implementation of segregation of duties, regular reconciliations, and the use of standardized procedures. The document also highlights the importance of training employees on these controls and ensuring that they are consistently applied.

3. The third part of the document addresses the issue of external audits. It explains that external audits provide an independent assessment of the organization's financial statements and internal controls. This helps to build confidence among stakeholders and ensures that the organization is complying with applicable laws and regulations. The text stresses that the audit process should be transparent and that any findings should be promptly addressed.

4. The fourth part of the document discusses the importance of transparency and communication. It notes that clear communication of financial information is crucial for the organization's success. This includes providing timely and accurate reports to management and stakeholders. The document also emphasizes the need for transparency in the reporting process, including the disclosure of any potential risks and uncertainties.

5. The fifth part of the document focuses on the role of technology in financial reporting. It states that the use of modern accounting software and data analytics tools can significantly improve the accuracy and efficiency of financial reporting. These tools can help to automate routine tasks, reduce the risk of human error, and provide more detailed insights into the organization's financial performance. The document also notes that it is important to ensure that any technology used is secure and compliant with relevant data protection regulations.

6. The sixth part of the document discusses the importance of continuous improvement. It states that the financial reporting process should be regularly reviewed and updated to reflect changes in the organization's operations and the regulatory environment. This includes staying up-to-date on the latest accounting standards and best practices. The document also emphasizes the importance of fostering a culture of continuous improvement and encouraging employees to identify and report any areas for improvement.